

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále – pobočka v Krnově rozhodl samosoudcem Mgr. Pavlem Dočkalem v právní věci žalobce **Z. K.**, nar. XXX, bytem XXX, proti žalovanému **Klubu chovatelů kníračů České republiky 1927, jesenická pobočka**, se sídlem Slezské Rudoltice, Koberno 4, IČ 47814489, zastoupenému JUDr. Marcelou Neuwirthovou, advokátkou se sídlem Havířov, Dělnická 434/1a, **o neplatnost rozhodnutí orgánu spolku, poskytnutí zadostiučinění a omluvu**

t a k t o :

I. **Určuje se**, že žalobce je členem Klubu chovatelů kníračů České republiky 1927, jesenická pobočka, IČ 47814489, sídlem Koberno 4, Slezské Rudoltice.

II. **Žaloba**, podle které je žalovaný povinen zveřejnit písemnou omluvu na webových stránkách Klubu chovatelů kníračů ČR 1927 po dobu 14 kalendářních dnů ve znění: „Pan Z. K. je právoplatným členem Klubu chovatelů kníračů ČR 1927, a to na základě rozhodnutí příslušného soudu. Svým jednáním jsme porušili stanovy KCHK o přijímání nových členů a taktéž jsme jednali v rozporu se stanovami KCHK o jeho členství. Tímto se panu K. za své jednání a způsobenou újmu takto veřejně omlouváme. Předsednictvo Klubu chovatelů kníračů ČR 1927.“, **se zamítá**.

III. **Žaloba** o zaplacení nemajetkové újmy ve výši 10.000 Kč **se zamítá**.

IV. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou došlou soudu dne 29. 6. 2015 se žalobce domáhal proti žalovanému určení, že žalobce je členem Klubu chovatelů kníračů, pobočka 09 Severomoravská I.-jesenická (žalovaného). Uvedl, že se považuje být členem žalovaného, jelikož splnil podmínky pro přijetí do klubu podle stanov spolku platných od 1. 4. 2012. Dne 13. 1. 2014 osobně za

přítomnosti tří svědků předal přihlášku člena klubu panu Ing. R. A., tehdejšímu předsedovi pobočky Klubu chovatelů kníračů. Členský příspěvek ve výši 500 Kč zaplatil na výroční členské schůzi konané dne 25. 1. 2014 pokladníkovi klubu panu D. V.. Současně byl zapsán na seznam účastníků výroční schůze jako člen klubu. V celém průběhu schůze se žalobcem bylo jednáno jako s právoplatným členem klubu. Nikdo po celou dobu schůze jeho členství nenapadl ani nijak nezpochybnil. Žalobce se účastnil všech hlasování, která na výroční schůzi proběhla. V průběhu měsíce února 2014 bylo žalobci písemně oznámeno novým předsednictvem žalovaného, že není členem žalovaného a nikdy jím nebyl. Ve zdůvodnění bylo uvedeno, že nebyl přijat výborem žalovaného. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal. Žalobce navíc požadoval zaplacení peněžité náhrady ve výši 10.000 Kč a veřejnou omluvu na webových stránkách žalovaného, neboť se jednáním žalovaného v rozporu se stanovami cítí být poškozen na svých právech jako člen žalovaného. V doplnění žaloby ze dne 14. 3. 2017 žalobce opravil petit žaloby ve věci písemné omluvy tak, že požadoval zveřejnění písemné omluvy na stránkách Klubu chovatelů kníračů ČR 1927 www.kchk.cz po dobu 14 kalendářních dnů ve znění: „Pan Z. K. je právoplatným členem Klubu chovatelů kníračů ČR 1927, a to na základě rozhodnutí příslušného soudu. Svým jednáním jsme porušili stanovy KCHK o přijímání nových členů a taktéž jsme jednali v rozporu se stanovami KCHK o jeho členství. Tímto se panu K. za své jednání a způsobenou újmu takto veřejně omlouváme. Předsednictvo Klubu chovatelů kníračů ČR 1927.“ Újmu žalobce spatřoval v tom, že po dobu zpochybnovaného členství v Klubu chovatelů kníračů nemohl svobodně vykonávat zájmovou činnost, které je jediným garantem na území České republiky právě žalovaný. Po dobu více jak dvou roků nemohl být aktivním chovatelem psů plemene knírač, což obnáší minimální peněžitou ztrátu ve výši 50.000 Kč. Musel zrušit předem dohodnutou koupi feny ze zahraničního chovu, kterou chtěl používat k chovatelským účelům a pro založení vlastní chovatelské stanice. Jednáním žalovaného ztratil dva roky chovatelské činnosti. Závažným způsobem byl znevýhodněn oproti členům Klubu chovatelů kníračů ve všech chovatelských činnostech. Do celé záležitosti vstoupilo i předsednictvo celorepublikového spolku spolu s prezidentem klubu panem Š., který se negativně projevoval vůči žalobci na facebookových stránkách.

Žalovaný se žalobou nesouhlasil. Žalovaný učinil nesporným, že žalobce předal bývalému předsedovi pobočky Ing. A. přihlášku ke členství. Rovněž učinil nesporným, že žalobce uhradil částku 500 Kč odpovídající členskému příspěvku. Žalovaný se dále vyjádřil k tomu, jak situace a následně spor mezi účastníky vznikly. Dne 5. 1. 2014 se konala schůze výboru jesenické pobočky, při které se projednávala příprava nadcházející členské schůze, kde se měly s ohledem na blížící se konec funkčního období výboru konat volby členů a předsedy výboru nového. Během této schůze výboru se projednávaly i přihlášky zájemců o členství v pobočce, kdy byly doporučeny a přijaty ke členství dvě nové členky klubu paní Ř. a Š.. Výbor dále konstatoval, že další případné zájemce o členství na základě došlé přihlášky v mezidobí mezi jednáním výboru do konání členské schůze pobočky bude řešit až nově zvolený výbor. Dne 25. 1. 2014 se konala členská schůze pobočky, na kterou bývalý předseda Ing. A. přivedl mimo jiné pana žalobce a uvedl, že tento podal písemnou přihlášku k přijetí za člena klubu. Žalobce uvedl, že je členem jiné pobočky a má zájem o přestup mezi pobočkami. Na to byl upozorněn členy klubu, že dle stanov musí písemně ukončit své členství ve stávající pobočce. Žalobce na to reagoval tím způsobem, že členství ve stávající pobočce může ukončit ihned prostřednictvím SMS zprávy, s čímž ostatní členové nesouhlasili. Žalobce na schůzi projevil zájem kandidovat na předsedu nově zvoleného výboru. Když se žalobci nepodařilo prosadit se, aby byl zvolen do nově zvoleného výboru, v průběhu schůze rozhořčen odešel.

Při první schůzi nově zvoleného výboru bylo kontrolou dokladů předaných bývalým předsedou zjištěno, že kromě právoplatných členů pobočky se na uvedené členské schůzi účastnilo i šest hostů – zájemců o členství. V souladu se stanovami klubu se však na členské schůzi jednomyslně odhlasoval způsob hlasování na schůzi, kdy bylo jednomyslně odsouhlaseno, že hlasovací právo měli všichni přítomní a dále, že se bude hlasovat o předložených návrzích zvlášť a vítězným návrhem bude ten, pro který bude hlasovat nejvíce přítomných. Umožněním hlasování všem přítomným včetně hostů však nebyl ovlivněn výsledek hlasování. Při jednání nového výboru dne 5. 2. 2014 bylo jednomyslně rozhodnuto o nepřijetí žalobce za člena klubu. V mezidobí bylo zjištěno, že žalobce uvedl záměrně ostatní členy schůze pobočky v omyl, když lživě uvedl, že je členem jiné pobočky a stačí pouze písemně zrušit jeho členství.

Z důkazů provedených při jednání dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním:

Žalovaný je pobočným spolkem spolku s celostátní působností nazvaného Klub chovatelů kníračů České republiky 1927. Vnitřní poměry spolku Klubu chovatelů kníračů České republiky 1927 i žalovaného jsou upraveny stanovami Klubu chovatelů kníračů České republiky 1927. Podle čl. 7 se Klub chovatelů kníračů České republiky 1927 dělí na pobočky, přičemž orgány pobočky jsou členská schůze pobočky klubu, výbor pobočky klubu a revizní komise pobočky klubu. Dle čl. 10 odst. 1 je členská schůze pobočky klubu nejvyšším orgánem klubu v daném regionu. Podle čl. 3 odst. 1 stanov členem klubu může být každý, kdo souhlasí s posláním a se stanovami klubu na základě podepsané písemné přihlášky s tím, že dle čl. 3 odst. 4 o přijetí za člena klubu rozhoduje výbor pobočky klubu na základě písemné přihlášky. Podle čl. 5 odst. 1 písm. a) má člen klubu právo zejména volit a být volen (stanovy Klubu chovatelů kníračů České republiky 1927). Mezi účastníky je nesporné, že žalobce podal žalovanému písemnou přihlášku ke členství v žalovaném spolku a zaplatil členský příspěvek ve výši 500 Kč, přičemž z výpovědi svědků K. K., Ing. R. A., D. V., příjmového pokladního dokladu č. 5/2014 ze dne 25. 1. 2014 plyne, že tyto podmínky vzniku členství splnil žalobce před začátkem členské schůze žalovaného konané dne 25. 1. 2014. V řízení nebylo tvrzeno ani žádným provedeným důkazem prokázáno, že by o členství žalobce v žalovaném spolku rozhodl výbor klubu před konáním členské schůze ze dne 25. 1. 2014. Z tohoto pohledu soud považuje spor o pravost zápisu ze schůze výboru klubu ze dne 5. 1. 2014, na které podle tvrzení žalovaného měl výbor klubu odložit rozhodnutí o přijetí žalobce za člena klubu s tím, že o členství žalobce rozhodne nový výbor vzešlý ze členské schůze konané dne 25. 1. 2014, za nerozhodný. Proto se soud otázkou pravosti listiny nezabýval. Za stěžejní soud považoval jednání členské schůze žalovaného ze dne 25. 1. 2014. K tomu soud provedl důkaz zápisem z členské schůze jesenické pobočky KCHK ze dne 25. 1. 2014. Z výpovědí svědků např. Ing. A., D. V., J. Z. a dalších svědků plyne, že členská schůze se aktivně účastnil též žalobce, který se před započítáním schůze po úhradě členského příspěvku zapsal jako účastník členské schůze do prezenční listiny. Žalobce se účastnil volby nového výboru spolku, kdy kandidoval na předsedu spolku na kandidátní listině č. 2. Žalobce spolu s ostatními osobami zapsanými v prezenční listině (celkem 22 osob) volil a byl volen při volbě mandátové a volební komise, určení způsobu hlasování a při volbě nového výboru klubu (zápis z členské schůze). Ve věci byli slyšeni členové pětičlenného výboru klubu, který ukončil svou činnost při členské schůzi dne 25. 1. 2014, a to Ing. R. A., D. V., J. Z. a Z. S.. Ve svých výpovědích se tyto svědci vyjadřovali ke způsobu přijímání nových členů i průběhu samotné členské schůze konané dne 25. 1. 2014. Svědek J. Z. uvedl, že podle stanov klubu rozhodoval o přijetí člena klubu výbor klubu na základě písemné přihlášky. Po rozhodnutí o

přijetí se hradil členský příspěvek. Uvedl, že na členské schůzi se řešilo členství žalobce v žalovaném spolku s tím, že mu bylo oznámeno, že nebyl přijat za člena jesenické pobočky klubu, když starý výbor rozhodl, že o nových členech bude rozhodovat nový výbor. Svědek Z. uvedl, že otázku členství žalobce v žalovaném spolku řešili na členské schůzi před tím, než bylo přistoupeno k volbě nového výboru. Ve stejném duchu poté vypovídal i svědek Ing. R. A., odstupující předseda žalovaného spolku, který uvedl, že žalobce zaslal výboru pobočky písemnou přihlášku v době, kdy už výbor pobočky klubu nezasedal krátce před konáním členské schůze, proto podle stanov měl o členství žalobce rozhodnout nový výbor zvolený na členské schůzi. Svědek dále uvedl, že žalobce se účastnil členské schůze, protože jednou z možností bylo, že by se stal členem výboru pobočky klubu s tím, že členské schůze se žalobce zúčastnil jako host. Svědek A. dále uvedl, že žalobce kontaktoval svědka s tím, že má zájem o založení nové pobočky klubu. Svědek žalobci při schůzce sdělil, že možností je přijetí za člena žalovaného spolku. Svědek A. dále uvedl, že vzhledem k tomu, že před zahájením schůze byl svědek upozorněn ostatními členy na to, že žalobce nemůže kandidovat na člena výboru pobočky, se kandidátka s jeho osobou neřešila. Svědek D. V. a svědkyně Z. S. k otázce přijímání nových členů uvedli, že základním předpokladem pro vznik členství bylo podání písemné přihlášky a uhrazení členského příspěvku. Z výpovědi D. V. dále plyne, že s účastníky schůze, kteří podali písemnou přihlášku a zaplatili členský příspěvek, bylo jednáno stejně jako se starými členy. Seznam členů se vedl v programu Excel. Nový člen se do seznamu zapisoval poté, co splnil podmínky, a to písemnou přihlášku předsedovi pobočky a zaplacení členského příspěvku pokladníkovi, kterým byl svědek V.. Tuto výpověď potvrdila i svědkyně S., podle které měli na starost přijímání nových členů předseda a pokladník, kteří na schůzi výboru informovali ostatní členy výboru se žádostmi nových členů. Svědkyně K. Ř., která byla na členské schůzi jako člen klubu přítomna, uvedla, že si nepamatuje podrobnosti, ale ví, že se nějakým způsobem řešilo členství žalobce, že snad měl přijít z jiné pobočky. Svědkyně si neuvědomovala, že by při představení kandidátky se žalobcem a jeho proslovu se nějak řešila otázka členství žalobce ve spolku. O jeho kandidátce se hlasovalo. Skutečnost, že se žalobcem bylo na členské schůzi jednáno jako se členem spolku, kdy žalobce se účastnil jako kandidát volby nového výboru klubu, potvrdila ve své výpovědi též manželka žalobce K. K. i sám žalobce ve své výpovědi. Výbor klubu na svém zasedání dne 5. 2. 2014 rozhodl o nepřijetí žalobce za člena klubu. O odvolání žalobce proti rozhodnutí výboru klubu o nepřijetí za člena rozhodovala členská schůze klubu dne 14. 2. 2015, kdy bylo potvrzeno rozhodnutí klubu o nepřijetí žalobce za člena spolku (zápis ze schůze výboru klubu ze dne 5. 2. 2014, odvolání žalobce, zápis z členské schůze spolku ze dne 14. 2. 2015).

Ve věci nároku žalobce na náhradu nemajetkové újmy soud provedl důkazy navržené žalobcem. Z výpovědi manželky žalobce K. K. soud zjistil, že žalobce před tím, než se ucházel o členství ve spolku žalovaného, nebyl členem klubu. Svědkyně byla dříve členkou beskydské pobočky klubu. S manželem uvažovali o chovu kníračů, o koupi psa. Psa nakonec koupila svědkyně, která má v současné době chovatelskou stanici. Klub chovatelů má přibližně 1.000 členů. Členové se potkávají na výstavách nebo spolu komunikují přes Facebook. Dále uvedla, že do povědomí členů se spor mezi žalobcem a klubem dostal ústním sdělením např. na výstavách. Dále se ve sporu interestoval i pan Š. (prezident klubu). Věc se řešila i na Facebooku. Svědkyně Z. S. uvedla, že s ostatními členy klubu chovatelů se setkává na výstavách, sportovních činnostech, výcvikových táborech a celostátních konferencích klubu. Na těchto akcích klubu nebyla svědkem toho, že by se kauza žalobce oficiálně zmiňovala. V neoficiální rovině se o této věci dle svědkyně hovořilo, přičemž sama byla přítomna hovoru o této věci ve dvou případech. V prvním případě se o ní dozvěděla od člena

jesenické pobočky, že kauza dospěla do soudního sporu. V druhém případě dostala informaci na závodech o tom, že kauza se stále řeší. Žalobce dále doložil k důkazu diskusi na síti Facebook, která začíná příspěvkem žalobce, který zde oznámil, že nebyl přijat za člena klubu a dále se vyslovil pro výraznou změnu celého klubu. Na příspěvek žalobce reagoval svým příspěvkem následujícího dne prezident klubu J. Š.. Žalobce předložil soudu facebookové příspěvky z 11. a 12. 2. 2014, přičemž se jedná o příspěvky žalobce, manželky žalobce a I. Š., která se spolu s žalobcem a jeho manželkou účastnila jako zájemkyně o členství členské schůze jesenické pobočky klubu dne 25. 1. 2014, kdy spolu se žalobcem a manželkou žalobce byla rovněž nepřijata za člena této pobočky rozhodnutím výboru klubu ze dne 4. 2. 2014. Dále se v diskusi objevily příspěvky dalších tří osob.

Podle čl. 4.1 písm. b) členství v Klubu chovatelů kníračů zaniká mimo jiné nezaplacením členského příspěvku ve stanovené lhůtě, tedy do 31. 1. běžného roku (stanovy). K případnému zániku členství žalobce v Klubu chovatelů kníračů žalobce doložil doklady o úhradě členského příspěvku za roky 2015, 2016 a 2017 ve výši 500 Kč ročně (podací lístek poštovní poukázky z 20. 1. 2015, výpis z účtu ze dne 28. 1. 2016 a ze dne 27. 1. 2017).

Z provedených důkazů soud získal ucelený skutkový děj nutný pro právní posouzení věci. Soud proto zamítl ostatní důkazní návrhy účastníků týkající se posouzení členství žalobce v žalovaném spolku výsledkem svědků B., F., Š., R., M., K., Š., B., Ř., podacím lístkem poštovní poukázky ze dne 17. 2. 2015, oznámením o projednání odvolání žalobce proti nepřijetí za člena, oznámením o výsledku hlasování členské schůze o odvolání žalobce proti nepřijetí za člena Klubu chovatelů kníračů, podací stvrzenkou ze dne 10. 2. 2014. Rovněž tak soud zamítl návrh na provedení důkazu zvukovým záznamem rozhovoru mezi manželkou žalobce a Z. S., a to i s přihlédnutím k nepřipustnosti takového důkazu s odkazem na ust. § 86 občanského zákoníku chránícího základní právo na ochranu soukromí, podle kterého nelze bez svolení člověka pořizovat zvukový záznam z jeho soukromého života a takový využívat. Soud dále zamítl důkaz zápisem z jednání Prezidia Klubu chovatelů kníračů ze dne 5. 10. 2013 a zápisním řádem Klubu chovatelů kníračů, které žalobce doložil k prokázání vzniku nemajetkové újmy.

Po právním zhodnocení prokázaného skutkového stavu věci dospěl soud k následujícím závěrům.

Žalobce se v první řadě domáhal žalobou podle § 80 občanského soudního řádu určení členství v žalovaném spolku. Soud má za to, že na určení členství žalobce je naléhavý právní zájem ve smyslu citovaného zákonného ustanovení, neboť tímto určením lze odstranit stav právní nejistoty v právním vztahu mezi účastníky. Z provedeného dokazování je zřejmé, že způsob vzniku členství v hlavním spolku Klubu chovatelů kníračů České republiky 1927 a tím i odvozeně v pobočném spolku žalovaného je upraven ve stanovách Klubu chovatelů kníračů České republiky 1927, které v čl. 3 právo na členství v klubu přiznávají každému, kdo souhlasí s posláním a stanovami klubu a podá písemnou přihlášku. Ke vzniku členství se však vyžaduje podle čl. 3.4 stanov rozhodnutí výboru pobočky o přijetí za člena klubu na základě písemné přihlášky. V řízení nebylo prokázáno, že výbor klubu žalovaného přímo nerozhodl o přijetí žalobce za člena klubu na základě písemné přihlášky. Podle prokázaného skutkového stavu věci lze vycházet z toho, že žalobce se účastnil členské schůze žalovaného, která je nejvyšším orgánem žalovaného. Na této členské schůzi bylo se žalobcem jednáno jako s plnohodnotným členem žalovaného, který poté, co podal písemnou přihlášku k členství,

uhradil členský příspěvek, zapsal se do prezenční listiny účastníků členské schůze, se účastnil členské schůze, přitom vykonával veškerá členská práva na členské schůzi včetně práva volit a být volen. V tomto ohledu neobstojí zejména výpověď svědka Ing. R. A., který na členské schůzi vystupoval jako odstupující předseda výboru pobočky klubu, kdy z jeho výpovědi jednak plyne, že ještě před konáním členské schůze informoval žalobce o tom, že se jako člen po zaplacení členského příspěvku a podání písemné přihlášky může účastnit členské schůze a současně kandidovat do volených orgánů spolku. Naproti tomu ve své výpovědi uvádí, že žalobce se jako člen nemohl účastnit členské schůze, neboť výborem klubu nebylo o jeho členství rozhodnuto s tím, že na členské schůzi se otázka členství žalobce diskutovala (stejně svědek Z.). Výpověď svědků A. a Z. v rozporu s výpovědí dalších svědků (S., V., Ř., K.), dále zápisem z členské schůze, ze kterých plyne, že žalobci nebylo upřeno ostatními členy přítomnými na členské schůzi právo účastnit se jako člen jednání členské schůze. Z průběhu jednání zachyceného v zápisu z členské schůze vyplývá, že se žalobcem naopak jednali jako s řádným členem. Z tohoto plyne, že konkludentním způsobem byl na jednání nejvyššího orgánu spolku, kterého se účastnili též členové výboru klubu, žalobce za člena spolku přijat. Tomu odpovídá též i jinými svědky (V. a S.) popsaný způsob přijímání nových členů žalovaným, kdy vznik členství nebyl striktně spojen s rozhodnutím výboru klubu o přijetí člena, ale byl podmíněn především podáním písemné přihlášky a zaplacením členského příspěvku. Výše popsaným způsobem proto došlo ke vzniku členství žalobce v žalovaném spolku. V řízení bylo dále prokázáno, že žalobce od vzniku svého členství do současné doby řádně zaplatil členské příspěvky, tudíž nelze mít za to, že by členství žalobce zaniklo nezaplacením členského příspěvku ve smyslu čl. 4.1 písm. b) stanov klubu. Vzhledem k tomu, že členství žalobce v žalovaném spolku vzniklo ke dni 25. 1. 2014, nelze přiznat žádné právní účinky rozhodnutí výboru klubu ze dne 5. 2. 2014 o nepřijetí žalobce do klubu.

Podle ust. § 2894 odst. 2 občanského zákoníku, nebyla-li povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu výslovně ujednána, postihuje škůdce, jen stanoví-li to zvlášť zákon. V takových případech se povinnost nahradit nemajetkovou újmu poskytnutím zadostiučinění posoudí obdobně podle ustanovení o povinnosti nahradit škodu.

Podle ust. § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečně a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.

Podle ust. § 2956 občanského zákoníku, vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.

Podle ust. § 258 občanského zákoníku, každý člen spolku nebo ten, kdo na tom má zájem hodný právní ochrany, může navrhnout soudu, aby rozhodl o neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku pro jeho rozpor se zákonem nebo se stanovami, pokud se neplatnosti nelze dovolat u orgánů spolku.

Podle ust. § 261 odst. 1 občanského zákoníku, porušil-li spolek základní členské právo člena závažným způsobem, má člen právo na přiměřené zadostiučinění.

Podle ust. § 261 odst. 2 občanského zákoníku, namítne-li to spolek, soud právo na zadostiučinění členu spolku nepřizná, nebylo-li uplatněno

- a) v době stanovené pro podání návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí, nebo
- b) do tří měsíců ode dne právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu, byl-li tento návrh zamítnut podle § 260.

Žalobce skutkově vymezil nemajetkovou újmu, která mu vznikla jednáním žalovaného tak, že jednáním žalovaného spočívajícím v nepřijetí za člena spolku bylo žalobci zamezeno v chovatelské činnosti, které je žalovaný jediným garantem v České republice. Žalobce tak byl znevýhodněn vůči ostatním chovatelům psů plemene knírač, kteří provádí chovatelskou činnost jako členové žalovaného. Žalobce poukazoval na skutečnost, že nečlenové jsou znevýhodněni finančně, neboť za servisní služby, vystavování osvědčení o čistokrevném chovu jsou nuceni hradit vyšší poplatky než členové spolku. Žalobce dále uvedl, že do celé záležitosti vstoupilo i předsednictvo celorepublikového spolku včetně prezidenta klubu pana Š.. J. Š. se negativně projevoval vůči žalobci v rámci facebookové konverzace, kdy nepravdivé informace šířil mezi členy Klubu chovatelů kníračů a jeho příznivce. Členství žalobce bylo na počátku roku 2014 diskutováno a osoba žalobce byla negativně prezentována představiteli vedení Klubu chovatelů kníračů, vedením jesenické pobočky Klubu chovatelů kníračů i členy jesenické pobočky Klubu chovatelů kníračů.

Soud má za to, že jednáním žalovaného bylo porušeno základní právo žalobce, a to právo sdružovací podle čl. 20 Listiny základních práv a svobod, přičemž toto právo nelze považovat za přirozené právo ve smyslu § 2956 občanského zákoníku. Pro možnost aplikace ust. § 2894 odst. 2 občanského zákoníku zakládajícího povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu v případě stanoví-li tak zvlášť zákon, pokud není výslovně ujednána, tak nelze odvodit právo na náhradu nemajetkové újmy s odkazem na porušení přirozeného práva žalobce dle ust. § 2956 občanského zákoníku. Soud má za to, že žalobce nemá právo na náhradu nemajetkové újmy podle ust. § 2894 odst. 2 občanského zákoníku ani s použitím ust. § 261 občanského zákoníku, neboť použití tohoto zákonného ustanovení se vztahuje k porušení základního členského práva člena spolku rozhodnutím orgánu spolku, jak vyplývá z § 258 a násl. občanského zákoníku, kdy tento výklad vyplývá z ust. odst. 2 § 261 občanského zákoníku, který váže právo na přiměřené zadostiučinění k rozhodnutí orgánu spolku. Stejný závěr vyplývá i za použití systematického výkladu, neboť ust. § 261 spadá spolu s ust. § 258 – § 261 pod rubriku Neplatnost rozhodnutí orgánu spolku. Porušení členského práva žalobce nebylo způsobeno rozhodnutím orgánu spolku, nýbrž zpochybněním členství žalobce. Soud proto uzavírá, že porušením sdružovacího práva žalobce jednáním žalovaného nevzniká žalobci právo na odčinění nemajetkové újmy ve smyslu § 2894 odst. 2 občanského zákoníku. Proto žalobce nemá právo na písemnou omluvu ani právo na přiměřené zadostiučinění v částce 10.000 Kč. Navíc pokud se týče nároku žalobce na zveřejnění písemné omluvy, soud má za to, že tento návrh žalobce není důvodný i z důvodu nedostatku pasivní věcné legitimace na straně žalovaného, neboť žalobce navrhoval uložení povinnosti jiné osobě než žalovanému. Pokud by bylo možno ze skutkového vymezení nároku žalobce na náhradu nemajetkové újmy vyvodit porušení přirozeného práva žalobce na ochranu osobnosti, vážnosti a cti žalobce ve smyslu § 81 občanského zákoníku, dospěl soud k závěru, že žalobcem skutkově popsaným jednáním žalovaného nedošlo k porušení tohoto základního práva žalobce na ochranu osobnosti.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle ust. § 142 odst. 2 občanského soudního řádu, kdy soud má za to, že úspěch na obou stranách je ve stejné míře, proto žádnému z účastníků nepřísluší právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání, a to ve lhůtě 15ti dnů ode dne jeho doručení, písemně, ve trojím vyhotovení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím soudu podepsaného.

Okresní soud v Bruntále - pobočka v Krnově
dne 3. října 2017

Mgr. Pavel Dočkal v. r.
- samosoudce -

Za správnost vyhotovení:
Věra Lášová